

Роња, разбојникова кћи, Астрид Линдгрен

Авантуре малих разбојника

Ова књига почиње рођењем девочице Роње, ћерке разбојничког вође Матиса. Те ноћи је гром ударио у прастару тврђаву у којој су живели и поделио је. Тако се створио процеп између два дела тврђаве који су назвали ”паклена провалија”. Роња детињство проводи у шуми. Једини пријатељи су јој разбојници из очеве банде. Мени је најсимпатичнији најстарији разбојник Ћелави Пер. Он је слабог здравља, али је весео и свашта зна. Иако су опасни пљачкаши од којих други људи страхују, разбојници су добри према девојцици и слушају њену мајку Лувис која им припрема укусна јела и увече их успављује Вучјом песмом. Лувис је поред Роње веома важан женски лик, брижна и топла мајка, али и одлучна господарица Матисове тврђаве која је певала и док је рађала Роњу.

Књига постаје нарочито занимљива кад Роња упозна дечака Бирка, сина разбојника Борке који предводи супарничку банду. Они постају најбољи пријатељи, иако су на супротстављеним странама. Спасили су живот једно другом, а да би одбранили забрањено пријатељство побегли су од куће и живели у пећини од пролећа до јесени. Њихов одлазак од родитеља био ми је јако тужан.

У шуми су стекли нове пријатеље: кобилу Леу чије их је млеко прехранило и дивље коње Битангу и Дивљака, али и фантастична бића: доброћудне гузуљке и тролове сумрака, сиве бауке и опасне харпије. Страшно сам се уплашио када их је облак црних харпија пратио док су се купали на реци и гурао их ка водопаду.

Открио сам да страшни разбојници могу бити осетљиви и нежни и да знају чак и да заплачу. Од неустрашиве Роње научио сам да морам добро да упознам опасност која ми прети, ако желим да се сачувам од ње као што се она чувала од реке и ”паклене провалије”. Сазнао сам много о животињама и преживљавању у природи. Пожелео сам да научим да јашем.

Наши сналажљиви јунаци сачували су пријатељство, ујединили завађене банде и прекинули разбојничку традицију својих породица. Деца су испала паметнија и саосећајнија од родитеља.

Огњен Марић, III-3

ОШ ”Веселин Маслеша”

Кумодрашка 72, Београд

Љиљана Петровић, професор разредне наставе